

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 32/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2003 prerokoval sťažnosť Ing. L. S., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. V. S., Advokátska kancelária, K., ktorou žiadal prikázať Okresnému súdu Košice – okolie konať vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 193/94 bez zbytočných prietáhov a priznať mu primerané finančné zadost'učinenie, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. S. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2003 doručená sťažnosť Ing. L. S., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. S., Advokátska kancelária, K., ktorou žiadal, aby ústavný súd nálezom podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodol takto: „1. Okresnému súdu Košice – okolie prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 193/94 konal bez prietáhov. 2. Ing. L. S. priznáva primerané finančné zadost'učinenie vo výške

100.000 Sk. 3. Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľovi priznané finančné zadost'učinenie a nahradiť sťažovateľovi trovy právnych služieb 9.970 Sk (...).“

Sťažovateľ uviedol, že z rozhodnutia ústavného súdu z 27. novembra 2001 sp. zn. I. ÚS 35/01 vyplýva, že Okresný súd Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) sa v konaní sp. zn. 16 C 193/94 dopustil porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a že aj napriek nálezu ústavného súdu nedošlo k náprave nečinnosti okresného súdu, ktorý v uvedenej veci stále nerozhodol.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ, ktorý je zastúpený advokátom, sa vo svojej sťažnosti podanej podľa čl. 127 ústavy domáhal v nadväznosti na nález ústavného súdu z 27. novembra 2001 sp. zn. I. ÚS 35/01, ktorým ústavný súd vyslovil, že „okresný súd v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 193/94 porušil právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy“, prikázať okresnému súdu konať vo veci a priznať mu primerané finančné zabezpečenie.

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Predmetom predbežného prerokovania v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (napr. I. ÚS 50/01, I. ÚS 4/02, II. ÚS 109/02) je len rozhodovanie o prijatí návrhu vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta. Článok 127 ústavy, na ktorý sa sťažovateľ odvolal, nezaručuje samostatné základné právo alebo slobodu fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorých porušenie by bolo možné namietat' v konaní o sťažnosti. Rozhodovanie o tom, aby súd vo veci konal, vyplýva z čl. 127 ods. 2 ústavy a nadväzuje na rozhodnutie o vyslovení porušenia základných práv a slobôd. Rovnako rozhodovanie o primeranom finančnom zadošťačení, ktoré vyplýva z čl. 127 ods. 3 ústavy, je spojené s vyslovením porušenia základných práv a slobôd. Ústavnou podmienkou

postupu ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy teda je, aby ústavný súd najprv vyhovel sťažnosti podanej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a svojím rozhodnutím vyslovil, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva alebo slobody uvedené v druhej hlave ústavy, alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z príslušnej medzinárodnej zmluvy. Článok 127 ústavy v súčasnom znení nadobudol účinnosť dňom 1. januára 2002, preto sťažnosť podľa tohto ustanovenia sa nemôže opierať o rozhodnutie ústavného súdu, ktorým bolo vyslovené porušenie základných práv a slobôd pred týmto dátumom, a ústavný súd ani nemôže takéto rozhodnutie meniť či akokoľvek ho dopĺňať. Takáto sťažnosť je neprípustná podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Z týchto dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2003